

Bijbelstudie Centrum
studie over **“Geloofszekerheid”**

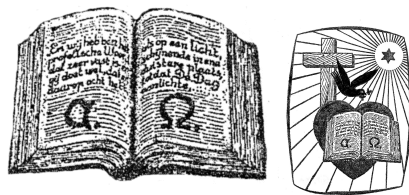
Geachte lezer,

Wij verheugen ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

Broeders en zusters, wij willen het tijdens deze studie hebben over het onderwerp: **Geloofszekerheid**.

Laten wij lezen vanuit het Woord, ten eerste **2 Cor. 11:10**. **“Zo zeker als de waarheid van Christus in mij is: dit roemen zal mij niet belet worden in de streken van Achaje”**.

Vervolgens lezen wij ook **2 Cor. 13:5-9**. **“Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk. Ik hoop echter, dat gij zult inzien, dat wij niet verwerpelijk zijn. Ja, wij bidden tot God, dat gij generlei kwaad zult doen, niet opdat wij betrouwbaar mogen blijken, maar opdat gij het goede zoudt doen, al zijn wij dan ook verwerpelijk. Want wij vermogen niets tegen de waarheid, maar wel voor de waarheid. Want wij verblijden ons, als gij krachtig zijt, al zijn wij zwak; want dit bidden wij, dat het met u geheel in orde komt”**.

De mensen in de wereld kennen veel onzekerheden. Er zijn eigenlijk in de wereld geen echte zekerheden te vinden. U weet, dat ieder kind behoefte heeft aan geborgenheid, zekerheid en veiligheid. Als we opgroeien, moeten we vaak tot de ontdekking komen, dat dingen waarop, of mensen op wie we gerekend hebben, vaak anders zijn dan wij hebben verwacht. Dat de zekerheden dus lang niet altijd zo zeker blijken te zijn.

En daar zegt Paulus zomaar ineens: **“Zo zeker als de waarheid van Christus in mij is”**. Daar zegt Paulus iets met zo'n stellige overtuiging, dat we daar eens met elkaar over willen gaan nadenken.

Op grond waarvan kan een gelovige, een kind van God, zekerheid hebben? Men noemt ons “Christenen” maar feitelijk is dat een merkwaardig woord. Dat woord “Christen” is ontstaan in de eerste Gemeente van Antiochië en het werd niet gebruikt door de gelovigen zelf, maar de buitenstaanders noemden hen zo.

Wij zijn toch eigenlijk gewend, door buitenstaanders bij onze achternaam genoemd te worden en in de familiekring bij onze voornaam. In het eigen gezin is het nog anders, daar heten we mama of papa of broer en zus. Daarom geloof ik, dat het ook zo hoort in de Gemeente van de Heer Jezus en dat wij elkaar dus met broeder en zuster aanspreken.

Je komt mensen tegen, die zeggen dat ze volgelingen van de Heer Jezus zijn, maar als je daar dan wat dieper op ingaat en vraagt of ze de zekerheid daarvan hebben, dan blijkt dat ze die zekerheid niet kennen. Anderen spreken met stelligheid over hun kindschap Gods en weer anderen zeggen: **“ja, je kunt dat allemaal maar niet zo zeker weten”!**

En nu kom ik hier in de Bijbel een broeder van mij tegen, die met stelligheid spreekt over de inwoning van de Heer Jezus in hem. Waar berust dan toch die zekerheid op? Het kan natuurlijk heel best mogelijk zijn, dat we menen van iets echt zeker te zijn, maar dat we daar de goede gronden niet voor kunnen aanvoeren. In sommige kringen noemt men dat **“mensen met een ingebeelde hemel”**.

Soms ook weten mensen het wel voor zichzelf, maar ze kunnen het niet goed onder woorden brengen waarom ze er zo zeker van zijn.

Het is daarom een goede zaak, zeker te weten, waarop onze geloofszekerheid berust. Dat vinden we ook in het Woord van God. Geloofszekerheid betekent, dat ik absoluut vertrouwen heb in de verlossing, die de Heer Jezus heeft aangebracht. Naar het Woord van God berust die zekerheid op twee pijlers.

De eerste pijler en ik denk, dat het ook de belangrijkste is, is de geloofwaardigheid van het Woord van God, de Bijbel. De apostel Johannes zegt in **1 Joh. 5:13**. **“Dit heb ik u geschreven, die gelooft in de Naam van de Zoon Gods, opdat gij weet, dat gij eeuwig leven hebt”**.

Ik heb het je geschreven, **opdat je het zult weten!** Onze zekerheid berust niet op een verstandelijke, of op een gevoelservaring, maar op wat er geschreven staat in het betrouwbare, onveranderlijke Woord van God. Ik ben er erg blij om, dat die pijler de eerste pijler is. Want als onze geloofszekerheid zou berusten op wat mensen ervaren, op wat mensen in hun emoties meemaken, dan zou het b.v. vandaag wel eens goed kunnen zijn, omdat ik me sterk voel en morgen verkeerd, omdat ik me zwak voel en ben gaan twifelen.

Wat zegt het Woord van God over betrouwbaarheid?

De Heer Jezus zegt in **Matt. 24:35**. **“De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan”**.

We lezen in **Ps. 119:89**. **“Voor eeuwig, o Here, houdt Uw Woord stand in de hemelen”**. En verder in vers 160. **“Heel Uw Woord is de waarheid, al Uw rechtvaardige verordeningen zijn voor eeuwig”**.

Daarmee zegt God als het ware dat Zijn Woord boven de tijd staat; het houdt stand, ook al zou alles vergaan. Juist het vergankelijke van wat er in het leven te zien is, maakt het zo onzeker. We lezen ook in **1 Petr. 1:23**. **“als wedergeboren niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende Woord van God”**.

Als we kunnen zien dat Gods Woord onwankelbaar is, betekent het, dat we kunnen vertrouwen op wat God belooft en op wat God zegt in Zijn Woord. Als we een huis kopen, ontvangen we daarbij een koopakte, waarin staat, dat wij de eigenaar zijn. Zou er nu iemand komen, die mij dat eigendomsrecht betwist, dan laat ik hem die koopakte zien, als overtuigend bewijs. En dit is nog maar heel wat anders dan de betrouwbaarheid van Gods Woord. Als iemand ons ooit aan het twijfelen wil brengen, dan kan ik echter ook mijn **“bewijsstuk”** tonen, want daarin staat, dat God het Zelf gezegd heeft.

We zullen nu samen een aantal van die bewijsvoeringen uit het Woord van God, van die heerlijke beloften lezen. Beter dan God Zelf het zegt, kunnen wij het niet zeggen. U kent wel allen **Joh. 3:16**. **“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”**.

Daar staat dus: God heeft Zijn Zoon in de wereld gestuurd, opdat degene die in die Zoon gelooft en geloof in het werk, wat die Zoon heeft gedaan, eeuwig leven zal hebben.

En in **Joh. 3:36**. **“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven”**.

Wanneer u eens in de put zit, moet u die heerlijke beloften van God als uw geboortebewijs weer eens gaan lezen! Wie gelooft wat er staat, ontvangt ook wat er staat! Als je zo de Bijbel gaat lezen, wordt de Bijbel je dierbaar en kostbaar, want die vertelt je wat over al hetgeen je ontvangt! Het hangt niet af van wat ik ervan terecht breng, het hangt af van wat God in Zijn Woord beloofd heeft.

We vinden nog zo'n heerlijke belofte in **Joh. 5:24**. **“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie Mijn Woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezondend heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven”**. Als God dat Zelf zegt, waar hoef ik dan nog bang voor te zijn? Dan verdwijnt elke vrees en elke twijfel.

De Heer Jezus zegt in **Joh. 6:37**. **“Alles wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen, en wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen”**. Bent u al tot Hem gegaan? Tot Hem gaan betekent, dat je leert danken voor het offer van Golgotha.

Dat je kunt zeggen: **“Heer Jezus, ik dank U, dat U voor mij aan het kruis bent gegaan”**. Op hetzelfde ogenblik, dat u leert danken voor wat God zegt; leest u dat goed: niet voor wat u voelt, maar voor wat God zegt, wordt het waar wat God zegt, ook in uw leven. Eigenlijk is het zo eenvoudig, dat het voor veel mensen te eenvoudig is. Wij willen er zo graag zelf nog wat aan doen, een beetje eigen inspanning. Maar God zegt: **“neen, kom en geloof wat Ik zeg”**.

Paulus schrijft in **Rom. 1:16**. **“Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft”**. Zo simpel is het. Geloven, geloven in wat God in de Heer Jezus voor ons gedaan heeft.

Rom. 3:21. **“Thans is echter buiten de wet om gerechtigheid Gods openbaar geworden, waarvan de wet en de profeten getuigen”**. Zo kunnen we maar door gaan om telkens weer duidelijk bevestigd te worden, door wat God zegt.

En God zegt het bij herhaling. Ik noem u nog enkele verzen, omdat ik het zo heerlijk vind om die verzen samen met elkaar te lezen. **Rom. 3:26. “om zijn rechtvaardigheid te tonen, in de tegenwoordige tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is”**. Gerechtigd betekent: aangenaam voor God, in Gods ogen welgevallig.

Zo ook **Rom. 10:13. “Want al wie de Naam des Heren aanroept, zal behouden worden”**.

In **Hand. 16:31** zegt Paulus tegen de gevangenenbewaarder: **“Stel uw vertrouwen op de Here Jezus en gij zult behouden worden”**. En dit enorme feit is het onvoorwaardelijke verbond van Gods genade! God verbindt er geen voorwaarden aan. God zegt eenvoudig: **Geloof het! God heeft gesproken en wij worden uitgenodigd om te geloven, dat is de eerste pijler.**

Nu de tweede pijler. Heel vaak zijn wij mensen geneigd, om de tweede pijler als de eerste te zien. De tweede pijler is de openbaring van de inwoning van de Heer Jezus. Weet u wat één van de heerlijkste werkelijkheden is voor een kind van God?

Dat hij nieuw leven heeft ontvangen uit God. Dat de Heer Jezus in hem of haar woont. En dat nieuwe leven is een gave van God. Een gave is iets, dat je ontvangt; niet iets waar je jezelf voor hebt ingespannen, maar iets dat je eenvoudig krijgt. Zo zegt de Heer Jezus in **Joh. 10:28. “en Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid”**.

“Ik geef hun. . . ”, het is dus een geschenk dat we ontvangen. En we ontvangen het uit pure genade, we hebben het totaal niet verdiend.

Aan het einde van **Rom. 6:23** staat: **“... maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here”**. Dat is de genade, die God ons schenkt. En dat leven is van de Heer Jezus, ja, het is de Heer Jezus Zelf, die in de gelovige woont.

Deze bekende woorden staan in **Col. 1:27. “Christus onder u”**. Maar eigenlijk staat er: **“Christus in u, de hoop der heerlijkheid”**.

De Heer Jezus in ons, dat geloven. In **1 Joh. 5:10** staat: **“Wie in de Zoon van God gelooft, heeft het getuigenis in zich; wie God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, omdat hij niet geloofd heeft in het getuigenis, dat God getuigd heeft van zijn Zoon”**; en in vers 11-12; **“En dit is het getuigenis: God heeft ons eeuwig leven gegeven en dit leven is in Zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, heeft het leven”**.

Omdat het leven, dat in ons geplant is, het leven van de Heer Jezus is, daarom is dat leven eeuwig, want de Zoon is eeuwig. Dat moet u even goed tot u laten doordringen. De eeuwige Zoon van God heeft woning gemaakt in Gods kinderen en daardoor hebben wij eeuwig leven ontvangen, omdat Hij de Eeuwige is.

Ziet u nu goed, dat het eeuwigheidskarakter van Gods kant komt? Wij mensen zijn zo erg gauw bezig met wat wij **“ervaringen”** noemen; dat kunnen emotionele ervaringen zijn, of het kunnen ervaringen zijn, die wij met ons verstand beredeneren; maar waar het hier om gaat, is de werkelijk van God onder ogen te zien. Steeds te bedenken, dat de zekerheid die wij hebben, een zekerheid is op grond van wat God doet.

Op grond van het feit, dat de Heer Jezus in het kind van God (in u en mij) woont, wordt van ons verwacht, dat we onszelf beoordelen of wij wel in dat geloof staan! Dat hebben we immers in het begin van onze overdenking in **2 Cor. 13:5** gelezen. Laten we het nog een keer met elkaar lezen: **“Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is”**. Het gaat er dus om of we er zeker van zijn, dat **de Heer Jezus in ons is.**

Zoals Paulus kon zeggen, dat hij er zeker van was, dat de Heer Jezus in hem was. Je mag verwachten dat het hart, waarin de Heer Jezus woont, onder normale omstandigheden de wonderbare aanwezigheid van de Heer Jezus zal ervaren, maar daarbij wordt de gelovige niet overgelaten aan een gevoel, of een verbeelding voor wat betreft de manier, waarop de inwonende Heer Jezus Zich zal openbaren.

Als we op gevoel of op emotie of verbeelding af moesten gaan, dan zouden we er heel gauw naast zitten. Daarom wil God ons door Zijn Woord een Bijbelse openbaring geven, ons laten zien wat de normale ervaring is van iemand, in wie de Heer Jezus woont.

Dat heeft een tweeledig doel. Het eerste is, dat het ons bewaart voor de veronderstelling dat al onze emotionele ervaringen, hoewel die soms best fijn en goed kunnen zijn, uit God zouden voortkomen. Het is gevaarlijk om al te emotionele ervaringen maar direct aan de Heer toe te schrijven. Daarom moeten die ervaringen getoetst worden aan de Bijbelse openbaring hieromtrent. We moeten dat controleren, toetsen aan het Woord van God.

Het tweede doel is, dat Gods Woord altijd een richtsnoer geeft dat we aan kunnen leggen; of het zuiver is of het klopt. Iemand die niet het leven van de Heer Jezus in zich heeft, hoe godsdienstig hij of zij ook is, kan nooit het leven van de Heer Jezus openbaren. Die kan nooit een ervaring hebben van de inwonende Heer, omdat de Heer niet in die mens woont.

Daarnaast kennen we de vleeselijke Christen, die vanuit zijn eigen “ik leven” leeft. Voor zo’n vleeselijke Christen is het leven in hem of haar zo iets vreemds, dat hij/zij nooit met zekerheid zijn/haar verlossing kan bewijzen uit zijn/haar ervaringen.

Wat die vleeselijke Christen wel kan is, wanneer hem wordt gewezen op heel zijn vleeselijke kant, in alle eenvoud zeggen: maar er staat wat er staat en ik geloof in de verlossing door Jezus Christus. Zijn ervaringswereld kan hij niet aanwijzen, omdat hij een vleeselijk leven lijdt. Omdat hij, als het ware de Heer Jezus niet de kans geeft om Zijn leven in hem tot uitdrukking te brengen.

De ervaringen, die de Heer Jezus zou willen geven in het leven van de gelovige, zijn wegens zijn vleeselijkheid zo beperkt, of zelfs helemaal weggenomen, dat hij er niets van merkt. In **1 Cor. 3:1** spreekt Paulus over zulke vleeselijke gelovigen: **“En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleeselijke, nog onmondigen in Christus”**.

Dat betekent dus, dat deze gelovigen, als zij geloofden in het offer van de Heer Jezus, wel met zekerheid konden zeggen: op grond van het Woord van God ben ik behouden. Maar de heerlijke verlossing, die God wil openbaren in het leven van de gelovige, kwam niet zichtbaar naar voren. Ik geloof, dat er vandaag aan de dag heel wat gelovigen zijn, die nooit verder komen dan: *“ik weet zeker, dat ik gered ben”* en dan niet verder durven gaan.

Dan kunnen ze niet verder, omdat de ervaringswereld van hun leven aantoonde, dat ze hun leven hier niet volledig uit handen hebben gegeven. Ze wilden de Heer Jezus wel als Verlosser, maar niet als Heer van hun leven.

Wat kan zo iemand nu nog doen? Hij kan eenvoudig naar de Heer Jezus gaan om er achter te komen wat Gods bedoeling is, wat Gods wil is en zich daaraan overgeven. Alleen in die overgave komt de openbaring, zoals God die bedoelt tevoorschijn. Alleen in die overgave kan zichtbaar worden wat de Heiland in de gelovige wil zijn.

Dat gebeurt alleen in hem of haar, die in meerdere of mindere mate vol is van de Geest van God. Want alleen aan hem of haar wordt de genade verleend van de normale ervaring van een kind van God.

De Bijbel laat ons acht verschillende kenmerken zien, die in het leven van een kind van God zichtbaar worden. Daar willen we nu met elkaar over nadenken.

Eén van de eerste dingen die gebeuren, nadat iemand zich heeft overgegeven en de Heer Jezus heeft leren danken voor het offer van Golgotha, dus wanneer de wedergeboorte heeft plaatsgevonden, is dat hij zijn nieuwe familie leert kennen, zijn nieuwe gezinsrelatie.

De Heiland zegt in **Matt. 11:27b**. **“en niemand kent de Vader dan de Zoon en aan wie de Zoon het wil openbaren”**.

En in **Joh. 17:3**. **“Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God”**. Het gaat erom, dat wij God leren kennen, niet alleen als God de Schepper, maar ook als onze Vader. Want de Zoon leert ons God kennen als Zijn Vader, als onze Vader.

Als Zoon kent Hij het hart van de Vader en als Hij bij u en bij mij binnenkomt, leert Hij ons te bidden tot onze Vader. Daarom is God er zo heel erg blij mee, wanneer een mens voor het eerst in eerbied neerbuigt en Hem VADER noemt! Waarachtig God Vader noemen kan alleen diegene, die dat van de inwonende Zoon heeft geleerd. Is dat niet kostelijk?

Volgens **1 Joh. 1:7** kennen alleen zij de gemeenschap met de Vader en met de Zoon, die in het licht wandelen, die in gemeenschap met de Heer Jezus alles tot reinheid en klaarheid hebben gebracht, zodat er geen enkele belemmering meer is om die gemeenschap uit te oefenen.

Als er iets tussen een vader en zijn kind komt, gaat het kind vader mijden, het gaat zich verstoppen en dan moet dat eerst worden opgeruimd en in het licht gebracht: **“Vader, ik ben verkeerd geweest, Vader, ik heb gezondigd”**. Dan breekt het licht weer met volle heerlijkheid door en kan er weer gemeenschap zijn tussen Vader en kind.

Toen de verloren zoon opstond en naar zijn vader ging en zei: **“Vader ik ben niet meer waard uw zoon genoemd te worden”**, toen zei die vader: **“maar m'n jongen je bent thuis gekomen”!** Hij breidde zijn armen uit en ontving zijn zoon. De gemeenschap was weer hersteld, toen de zoon zijn schuld bekende. Schuld bekennen is in het licht komen. Zijn bloed reinigt ons van elke zonde.

Weet u wat het tweede kenmerk is? Een normale ervaring in het leven van de gelovige is de behoefte aan gemeenschap met God, welke zich uit in gebed. Ieder waarachtig kind van God ontdekt al heel gauw, dat in het gebed de bron van zijn kracht ligt.

In **Ef. 5:18-20** staat dat de gelovige door de inwonende Geest lof en dank offert aan God. **“En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Geest, en spreekt onder elkander in Psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Here van harte, dankt te allen tijde in de Naam van onze Here Jezus Christus God, de Vader, voor alles”**.

Door die Geest is hij pas in staat naar de wil van God te bidden, dat staat in **Rom. 8:26-27**. **“En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit”**.

En u vindt het ook in **Judas 20**. **“Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de Heilige Geest”**. Je open stellen voor de gemeenschap met God om het gebed.

Dat is ook begrijpelijk, het was immers één van de belangrijkste dingen, die de Heer Jezus op aarde deed en die Hij nu nog doet in de hemel. Hij offerde er zelfs zijn slaap voor op. Als nu de Heer Jezus in de gelovige is komen wonen, wat zal er dan gebeuren?

Dan ontstaat er gebedsverlangen. Niet omdat wij zo graag willen bidden, maar omdat de Heer Jezus door ons heen wil bidden. Het geheim ligt altijd weer in hetgeen de Heer Jezus door ons heen wil bidden, in wat Hij wil en wat Hij kan. Niet in wat wij kunnen opbrengen. Het is de Heer Jezus, die het in ons wil volbrengen. Hij kan het wel en daarom: **“wie leest wat er staat en gelooft wat er staat, die ontvangt wat er staat”**.

Het derde kenmerk, dat tot de normale ervaring van het kind van God behoort is, dat hij of zij de Bijbel beter gaat begrijpen. Naar de belofte van de Heer Jezus, zal de gelovige door de Geest geleid worden om de dingen van Hem te verstaan en ook de toekomstige dingen te leren verstaan.

U vindt dat in **Joh. 16:12-15**. **“Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal**

het uit het mijne nemen en het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is het mijne; daarom zeide Ik: Hij neemt uit het mijne en zal het u verkondigen”.

Weet u, wat de Heer Jezus deed op de weg naar Emmaus? Hij opende voor Zijn toehoorders de Schriften. Hij legde de Schrift uit en maakte duidelijk alles wat op Hem betrekking had. En dat is bestemd voor iedere gelovige! De Heer Jezus is bij u binnengekomen om u duidelijk te maken wat Zijn Woord betekent. Hij legt ons uit wat Hij ons wil vertellen.

Ik wil met u daar een vers over lezen uit 1 Joh. 2:27. “En wat u betreft, de zalving, die gij van Hem ontvangen hebt, blijft op u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar gelijk Zijn zalving u leert over alle dingen, en waarachtig is en geen leugen, blijft in Hem, gelijk zij u geleerd heeft”.

Dat is een kostelijk vers! Daar zit heel veel in. ***“gij hebt niet van node, dat iemand u lere”.*** Dat wil dus zeggen dat allen, die waarachtig in de Heer Jezus geloven, de Heer Jezus in zich hebben, opdat Hij hen lere en onderwijzen kan.

Want er staat: ***“gelijk Zijn zalving u leert over alle dingen”.*** ***“Zalving”*** slaat op het vervuld worden met de Heilige Geest. ***“Waarachtig”*** wil zeggen, dat die zalving waarachtig is en geen leugen, want Hij is het Zelf; Hij is immers de waarheid. ***“blijf in Hem, gelijk zij u geleerd heeft”.***

Die zalving heeft ons geleerd in Hem te blijven, want zolang wij in Hem zijn, kan Hij ons openbaring schenken. Dat is niet weggelegd voor slechts enkelen, want het is niet afhankelijk van veel of weinig verstand hebben of van wel of niet geleerd zijn.

Een heel eenvoudige Chinese boer kon noch lezen noch schrijven, maar hij kwam tot bekering door het woord van Watchman Nee. Watchman Nee was al lang weer verder gereisd en die man kon hem dus geen vragen meer stellen. Hij bezat echter wel een Bijbel, al kon hij niet lezen.

En wat gebeurde er? Hij had de gewoonte om veel te drinken als hij ging eten. Sinds hij tot bekering was gekomen, legde hij echter ook altijd de Bijbel op tafel als hij ging eten. Zo ontdekte hij, dat de Bijbel en de fles elkaar niet verdroegen. Hij bemerkte: als ik de Bijbel naast mijn bord wil hebben, staat die fles in de weg!

Zo eenvoudig kan een openbaring van God zijn. Toen hij er later met Watchman Nee over sprak, werd alles hem wel duidelijk, natuurlijk. Ogenblikkelijk nadat de Heer Jezus in een gelovige is komen wonen, gaat Hij tot openbaring over, gaat Hij Zijn Woord verduidelijken en gaat Zijn Woord voor ons leven, gaan we er nieuwe kracht, nieuwe moed en nieuwe inzichten uit putten.

Het is toch vanzelfsprekend, dat de inwonende Heer het verlangen heeft om Zijn Woord te openbaren. En begrijpt u dan, dat Hij het verlangen in u wekt, om dat Woord ook te lezen? Opdat Hij u meer en meer kan geven vanuit Zijn Woord. Natuurlijk kan de Heer Jezus ons ook openbaring geven, die niet direct uit het Woord komt.

Maar de Heer Jezus heeft in de eerste plaats het Woord gegeven om Zich aan ons te openbaren. Vandaar dat Hij aan de Emmausgangers alles uitlegde wat in de Schriften op Hem betrekking had. Want de openbaring die de Heer Jezus geeft, kan nooit in tegenspraak zijn met wat het Woord schrijft.

Vandaar, dat de Heer Jezus in de gelovige het verlangen legt om het Woord te lezen en te overdenken, het biddend aan God voor te leggen, zodat Hij Zich kan openbaren.

Een volgende ervaring van de gelovige is, dat hij leert veel zuiverder aan te voelen. Gaat u dat maar in uw eigen leven na: u gaat aanvoelen wat zonde is. Wat er bij wijze van spreken vroeger nog eens mee door kon, kan later niet meer.

De wedergeboren mens gaat steeds nauwkeuriger ontdekken wat de wil van God is. Dingen die op zichzelf niet direct kwaad zijn, maar die wel het doel van God missen, worden als zonde ervaren. De gelovige heeft er behoefte aan om die dingen in de verlossing van de Heer Jezus op te ruimen. Het Woord van God reinigt als water.

In **Ezech. 36:25** vinden we een prachtig beeld hoe water een volk reinigt. **“Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen”**. Dat doet ook het Woord van God.

We hebben dat in het beeld van het koperen wasvat en we vinden het ook in **Ef. 5:26**, waar de Heer zegt dat Hij de Gemeente reinigt door het badwater met het Woord. **“om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het Woord”**.

Zou de inwonende Heer Jezus, die Zichzelf als zondoffer voor ons gegeven heeft, er niet alle belang bij hebben om ons geheel tot Gods doel te laten komen, door alles wat buiten dat doel valt en dus zonde is, in ons leven op te ruimen.

Hij wil ons openbaren wat er opgeruimd moet worden. De gelovige, die heeft leren loslaten en daarvan de zegen heeft ervaren, doordat hij in nog diepere gemeenschap met de Heer Jezus kwam, die gelovige leert telkens opnieuw bepaalde terreinen prijs te geven. Alles wat achtergehouden was of wat nog niet tot zijn bewustzijn was doorgedrongen, geeft hij.

Een volgende ervaring is, dat hij een veel grotere liefde, ik zou zeggen een heel grote liefde krijgt voor diegenen, die nog niet behouden zijn. De Heer Jezus is voor alle mensen gestorven (**2 Cor. 5:15-16**. **“daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat één voor allen gestorven is. Dus zijn zij allen gestorven. En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt. Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees. Indien wij al Christus naar het vlees gekend hebben, thans niet meer”**.) en Paulus zegt dus: **“van nu af aan kennen wij niemand meer naar het vlees”**.

Ik ben de laatste tijd veel over dat vers zitten nadenken. Niemand meer naar het vlees kennen. . . ., dat gaat erg diep. Je zou je nog kunnen voorstellen, dat er gestaan had: **“van nu af aan kennen we de broeders en zusters niet meer naar het vlees”**. Maar er staat: **“Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees”**.

Dat wil dus zeggen, dat Paulus iedere mensenziel zag in betrekking tot wat die voor waarde had voor de eeuwigheid van God. Wat ziet God erin? Daarom liet Paulus zich door de liefde van Christus dringen om die mens te waarschuwen, opdat hij niet verloren zou gaan, doch behouden zou worden. Hoe kijken wij tegen de mensen aan? Ik wil niet zeggen dat we de ogen sluiten voor de werkelijkheid, dat deed Paulus ook niet.

Hij wist precies wat velen in hun verleden waren geweest en ook wat velen nog waren. Maar hij zag hun waarde niet als de waarde, die zij op dat ogenblik in zichzelf hadden, maar hij zag hun waarde in het licht van God. Als een ziel, waarvoor de Heer Jezus Zijn leven heeft gegeven!

We moeten voor ogen houden, dat het erom gaat dat de Heer Jezus die ziel ontvangt, omdat die Hem toe komt. Kunnen we ons dan voorstellen, dat de Heer Jezus ons een opstelling ten opzichte van die ziel wil geven, die vol liefde is en die eigen belang opzij zet, opdat die ziel toch maar gewonnen zal worden.

Van nu af aan kennen we niemand meer naar het vlees. Als ik over dat vers nadenk, moet ik heel vaak naar de Heer Jezus toe om iets in het licht te brengen. Want, o zo gauw staan we met ons oordeel klaar; o, zo gauw hebben we iets gezegd, wat we beter niet hadden kunnen zeggen. Als we de ander benaderen met het oog op diens eeuwige waarde voor God, zullen we vaak heel andere woorden zeggen, dan we nu zeggen.

Mensen zijn zielen, waarvoor de Heer Jezus is gestorven. Paulus besepte dat zo goed, omdat de Heer Jezus het hem zo liet beseffen. Als de Heer Jezus onze waarde had afgemeten aan wat wij ervan terecht brengen, dan was Hij nooit gekomen, maar dan was Hij in de hemel gebleven!

Maar, omdat Hij in de mensen woning wilde maken en ze zo wilde maken tot een volk voor Gods Naam, heeft Hij al die schande niet geacht om de vreugde, die Hem voorgesteld was; daarom kwam Hij. En daarom kon een dienstknecht van Hem, die Hem daarin volledig het terrein wilde geven, woorden uitspreken, zoals we die vinden in **Rom. 9:1-3**. **“Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, want mijn geweten betuigt mij dit mede door de Heilige Geest: Ik heb een grote smart en een voortdurend hartzeer. Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees”**.

Zo sterk verlangde Paulus er naar, dat ook die anderen tot de Heer Jezus zouden komen. De Heer Jezus is korte tijd verbannen geweest van het aangezicht van God, Hij was in de Godverlatenheid om u en mij te redden.

In **Rom. 5:5** staat, dat de liefde van God in onze harten is uitgestort. **“omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, die ons gegeven is”**. Dat is niet liefde, die wij hebben opgebracht, maar die God heeft gegeven als een genadegave.

De zesde ervaring van de gelovige is, dat hij nog veel meer liefde krijgt voor zijn broeders en zusters. In **1 Joh. 3:14** staat dat de liefde tot de broeders het bewijs is van onze wedergeboorte. **“Wij weten, dat wij overgegaan zijn uit de dood in het leven, omdat wij de broeders liefhebben. Wie niet liefheeft, blijft in de dood”**. Hoe kan dat anders? Als we toch in dat gezin thuis horen! Door de wedergeboorte is er de familieband met het huisgezin van God. Samen willen we Hem aanbidden, want Hij woont in ons allen. De werkelijke liefde is het kenmerk van het ware discipelschap.

We lezen daarover in **Joh. 13:34-35**. **“Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij bent, indien gij liefde hebt onder elkander”**.

Dan is er nog een ervaring: er is namelijk een openbaring van het karakter van de Heer Jezus, die tot uitdrukking gaat komen in het leven van de gelovige. Wat de gelovige ervaart, als hij zich openstelt voor de werking van Gods Geest, wordt in **Gal. 5:22** uitgedrukt in negen woorden: **“liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing”**.

En wie dat leven lijdt, lijkt op de Heer Jezus, leest u het maar in **Filp. 2:5-7**. **“Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is”**.

Ja, dit is de ware Heer Jezus! In **Fil. 1:21a** leest u: **“want het leven is mij Christus en het sterven gewin”**. Omdat het bewerkt wordt door de Heilige Geest als een genadegave in de gelovige, kan iedere gelovige dit ervaren. Maar dan weten we ook, dat het is: de Heer Jezus. Hij is het, die het uitwerkt, het willen en het werken naar Zijn welbehagen. Dan willen we ook alleen Hem daarvan de eer geven.

Tenslotte nog de ervaring van het weten verlost te zijn door het geloof in Christus Jezus. In **2 Tim. 1:12b** staat: **“want ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd”**. We ontvangen het getuigenis van de Heilige Geest, dat wij kinderen van God zijn. Er staat in **Rom. 8:16**. **“Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn”**.

Dan komt dat heerlijke besef, dat er geen zondesuld meer is! Zo zegt **Rom. 8:1**. **“Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn”**. Dat wordt een heerlijke zekerheid.

Dat wil niet zeggen, dat we geen besef van zonde meer zouden hebben; dat hebben we wel heel duidelijk. We ontdekken immers steeds weer opnieuw, dat ons wandelen met Hem meer en meer nauwgezet wordt! Maar wat bedoeld wordt is, dat we ons bewust zijn, dat we voor eeuwig geborgen zijn in God door Christus Jezus.

Het staat zo prachtig in **Ef. 1:5-6**. **“In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van Zijn wil, tot lof van de heerlijkheid Zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde”**.

Wat een heerlijke zekerheid! Zo geborgen te zijn in Hem, voor eeuwig behouden, voor eeuwig verlost door ons Hoofd, onze Vader. In **Col. 1:27b** staat. **“Christus onder u, de hoop der heerlijkheid”**. Dat is dan onze heerlijke werkelijkheid.

Bijbelstudie Centrum
studie over **“Geloofszekerheid”**

En als er twijfel komt? Je kunt ten eerste twifelen aan de trouw van God. Zo van: *“heeft Hij mij wel aanvaard?”* Weet u wat dat eigenlijk is? Dat is een vraag om een ervaring in het gevoelsleven! Toch zijn die ervaringen nooit maatgevend voor onze zekerheid. Weet u wat de remedie is? Gods beloften lezen en die geloven!

Je kunt ten tweede twifelen aan je eigen overgave. Weet u wat de remedie is? Op uw knieën gaan en Hem nu aanvaarden als uw Verlosser! Dan kunnen we ook met Paulus zeggen wat we lezen in **2 Tim. 1:12**. *“Om die reden draag ik ook dit lijden en ik schaam mij daarvoor niet, want ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd, en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag”*.

Ik weet op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd: op Hem, de eeuwig Getrouwe, de altijd Betrouwbare. Daarom is er zekerheid, omdat Hij zekerheid is, omdat we van Hem altijd zeker kunnen zijn.

Halleluja, Prijst Zijn Heilige Naam!
Amen.